

Warszawa, dnia 23 listopada 2011 r.

dot. DOLiS-440-20/11/LZ/I

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) oraz art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, na udostępnienie jego danych osobowych przez Bank Spółka Akcyjna Oddział w Polsce, Firmie windykacyjnej.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, dotycząca udostępnienia jego danych osobowych przez Bank Spółka Akcyjna Oddział w Polsce, z (zwany dalej Bankiem) na rzecz Firmy windykacyjnej (zwaną dalej Spółką 1) oraz firmie windykacyjnej (zwaną dalej Spółką 2). W treści przedmiotowej skargi Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z prośbą o cyt.: „przeprowadzenie szczegółowej kontroli w Banku na okoliczności przetwarzania moich danych osobowych (Pan X) przez Bank, oraz ich przekazywania firmom windykacyjnym takich jak: Spółka 1 i Spółka 2. Dla zawartych przez mnie umów: Z dnia 30/11/2007 w Zielonej Górze - Umowa o Kredyt Bezpieczny (...), Z dnia 09/10/2009 w Warszawie – Umowa o kredyt Restrukturyzacyjny nr ...”. Skarżący wniósł o dokonanie wskazanych w skardze ustaleń, udzielenie odpowiedzi na postawione przez niego pytania oraz wskazał, że „po przeprowadzeniu kontroli proszę o pisemne poinformowanie mnie o nadużyciach w zakresie łamania przepisów o ochronie danych osobowych oraz w zakresie cywilnym i karnym”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze danych osobowych o nazwie: „Klienci Banku, Wnioskodawcy o produkt Banku oraz Pełnomocnicy Klientów i Wnioskodawców – w związku ze świadczeniem usług bankowych przez Spółkę 1”, w związku z umowami z listopada 2007 r. (Umowa o Kredyt Bezpieczny) i października 2009 r. (Umowa Kredytu Restrukturyzacyjnego).
2. W związku z wystąpieniem zaległości dotyczącej kredytu udzielonego Skarżącemu na podstawie umowy z listopada 2007 r. jego dane osobowe zostały udostępnione przez Bank Spółce 1 w celu windykacji należności w dniach 19 marca 2009 r. i 18 maja 2009 r. Następnie, dane osobowe Skarżącego zostały udostępnione Spółce 1 w dniach 6 stycznia 2010 r., 4 lutego 2010 r. i 6 kwietnia 2010 r. w związku z wystąpieniem zaległości dotyczących umowy z dnia 9 października 2009 r. (wyjaśnienia Banku z dnia 11 kwietnia 2011 r. - karta 85 akt sprawy).
3. Bank zawarł ze Spółką umowę z dnia 14 czerwca 2007 r. o obsługę windykacji wierzytelności, przedmiotem której jest powierzenie Spółce 1 wykonywania określonych w umowie czynności faktycznych związanych z działalnością bankową oraz czynności prawnych zmierzających do spłaty przez dłużników wymagalnych wierzytelności pieniężnych Banku wynikających z umów o produkty bankowe (karty 87-108 akt sprawy).
4. W związku z zakończeniem obsługi przez Spółkę dotyczących Skarżącego wierzytelności jego dane osobowe przetwarzane w celu windykacji wierzytelności Banku zostały przez Spółkę 1 usunięte (wyjaśnienia Spółki 1 z dnia 21 lipca 2011 r. - karta 136 akt sprawy).
5. Bank nie udostępnił Spółce 2 danych osobowych Skarżącego (wyjaśnienia Banku z dnia 11 kwietnia 2011 r. - karta 86 akt sprawy).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przetwarzanie danych osobowych w celu windykacji należności jest na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, dopuszczalne. Art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, stanowi bowiem o dopuszczalności przetwarzania danych osobowych, jeżeli jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Z kolei, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy). Prawo wierzyciela do dochodzenia swych roszczeń wynika także z przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Art. 353 § 1 tego aktu prawnego stanowi bowiem, iż zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. W analizowanej sprawie Bank zmierzając do wyegzekwowania należnej wierzytelności działał zatem w oparciu o przepis art. 23 ust. 1 pkt 5

ustawy. Co istotne, przetwarzając dane, Bank - jako administrator danych - może działać samodzielnie, lecz jest również upoważniony do korzystania z pośrednictwa innych podmiotów. Mając na uwadze, że dane osobowe Skarżącego (klienta Banku) zostały w celach windykacyjnych udostępnione Spółce 1, wskazać należy, że do oceny tej operacji zastosowanie mają przepisy ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.). Dane osobowe Skarżącego przetwarzane przez Bank w związku z zawartymi z nim umowami są bowiem objęte tajemnicą bankową, o której mowa w art. 104 ust. 1 Prawa bankowego, stanowiącym, że bank, osoby w nim zatrudnione oraz osoby, za których pośrednictwem bank wykonuje czynności bankowe, są obowiązane zachować tajemnicę bankową, która obejmuje wszystkie informacje dotyczące czynności bankowej, uzyskane w czasie negocjacji, w trakcie zawierania i realizacji umowy, na podstawie której bank tę czynność wykonuje. Ustawa Prawo bankowe wskazuje również przypadki, w których wyłączony jest obowiązek zachowania tajemnicy bankowej. W szczególności zaś, zgodnie z art. 104 ust. 2 pkt 2 Prawa bankowego obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadków, w których następuje ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową przedsiębiorcom lub przedsiębiorcom zagranicznym, którym bank, zgodnie z art. 6a-6d, powierzył wykonywanie, stale lub okresowo, czynności związanych z wykonywaniem działalności bankowej, w zakresie niezbędnym do należytego wykonywania tych czynności. Z kolei, zgodnie z art. 6a ust. 1 Prawa bankowego bank może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie wyłącznie: (pkt 1) w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności bankowych na podstawie umowy agencyjnej, (pkt 2) czynności faktycznych związanych z działalnością bankową. Przedmiotem zawartej przez Bank ze Spółką 1 umowy z dnia 14 czerwca 2007 r. o obsługę windykacji wierzytelności jest powierzenie Spółce 1 wykonywania określonych w umowie czynności faktycznych związanych z działalnością bankową oraz czynności prawnych zmierzających do spłaty przez dłużników wymagalnych wierzytelności pieniężnych Banku wynikających z umów

o produkty bankowe, w tym m.in. „wykonywania czynności windykacyjnych (...) w formie kontaktu korespondencyjnego, telefonicznego lub osobistego, podejmowania czynności zmierzających do ustalenia z Dłużnikiem sposobu i terminu spłaty Wierzytelności wynikających z zaktualizowanego Wykazu Wierzytelności oraz nadzorowania i realizowania przez Dłużnika powziętych ustaleń” - § 2 pkt 2 lit a tej umowy. Spółka 1 jest zatem przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 104 ust. 2 pkt 2 Prawa bankowego. Wobec powyższego nie może ulegać wątpliwości, że udostępnienie przez Bank danych osobowych Skarżącego Spółce 1 w celu windykacji należności nie naruszyło obowiązujących w tym zakresie przepisów o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się zaś do udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez Bank na rzecz Spółki 2 wskazać należy, że w toku prowadzonych czynności niniejszy organ ustalił, iż Bank nie udostępnił danych Skarżącego temu podmiotowi.

Mając na uwadze żądania Skarżącego dotyczące przeprowadzenia czynności kontrolnych w Banku wskazać należy, iż tego typu działanie należy do autonomicznych uprawnień Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych i nie jest podejmowane na wniosek strony.

Podsumowując, Bank nie udostępnił danych osobowych Skarżącego Spółce 2, udostępnienie danych osobowych Skarżącego przez Bank na rzecz Spółki 1 w związku z windykacją należności nie stanowi naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, a Generalny Inspektor nie podejmuje czynności kontrolnych na wniosek strony prowadzonego przez niego postępowania.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).